

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det, der kalder mig op i anden omgang, er ministerens – jeg vil sige – anholdelse af min bemærkning: Hvis de private virksomheder vil lukke lærere ind i denne her jobudvekslings-ordning, som i sig selv er en god ting.

Deri ligger jo ikke, at det er nogen, der er uduelige – jo, det er der desværre nogen der er, men det var ikke det, jeg tænkte på. Det, jeg tænkte på, var, at der er så mange virksomheder, specielt de små og iværksættervirksomhederne, der er så pressede, og hvor der må løbes så hurtigt, at man ikke har tid; man har simpelt hen ikke tid til at tage sig af en ny person, der kommer ind. Så der vil formentlig blive rejst krav, når man kommer og skal have denne her ordning i gang, om kompensation og den slags. Og så har vi dette tilskudssamfund, der bider sig selv i halen.

Derfor er det så uendelig svært, og derfor var det, at jeg i min ordførertale inddrog hele den store velfærdsstat, for det hænger sammen, tingene hænger sammen. Der bliver et problem, når man skal sætte den ordning i værk. Jeg håber, det kan lade sig gøre; men jeg vil se det, før jeg tror det.

Og så den anden ting. Nu gik det ellers lige så godt, men så kommer ministeren og fremhæver, at vi også har brug for en lønmodtagerkultur. Det ved jeg da ikke om vi har. Vi har brug for lønmodtagere, selvfølgelig, men en lønmodtagerkultur – vi har overhovedet ikke brug for nogen modtagerkultur, hvad enten det er lønmodtagere eller dagpengemodtagere eller socialmodtagere.

I gamle dage hed det ikke lønmodtager. Der hed det arbejder, fordi man arbejdede. Og der hed det funktionær, fordi man funktionerede. Men sproget har ændret sig, og det afslører jo noget: at vi er blevet passive modtagere. Og det er det, vi skal væk fra. Nej, vi skal have igangsættere og iværksættere over hele linjen, også hos fremtidens lønmodtagere.

Jan Kørpe Christensen (FP):

I min ordførertale var jeg bl.a. inde på, hvorfor man ikke har spurgt netop mesterforeningerne om handlingsprogrammet for dansk selvstændighedskultur, som vi har debatteret i dag. Jeg fik intet svar. Jeg havde regnet med, der kom nogle svar fra ministeren.

Jeg står her med Dansk Smede-Tidende fra den 21. februar 1996, og der står:

»Det kan undre, at spørgsmålet f.eks. ikke er blevet stillet til Dansk Smedemesterforening med 2.200 selvstændige virksomheder som medlemmer, de fleste mindre og mellemstore virksomheder. Formanden for Dansk Smedemesterforening, direktør Poul Ulsøe, undrer sig også: Jeg mener, at vi er de første til at kende svaret. Vi kan opstille en række prioriterede initiativer, der skal til for at rette op på den manglende iværksætter- og selvstændighedskultur i Danmark.«

Jeg er faktisk enig i dette synspunkt, som jeg også har set i andre fagblade. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor man ikke går til, om jeg så må sige, hovedet, dem, der har forstand på netop området her, på, hvordan det gøres bedre.

Jeg vil bare opfordre ministeren til i hvert fald efterfølgende at henvende sig til netop disse organisationer, for jeg tror, det er vigtigt, at vi tager dem med på råd.

Det er rigtigt, som ministeren også sagde tidligere, at naturligvis kræves det, at erhvervslivet åbner sig over for folkeskolen, det er klart, lige så vel som omvendt. Vi skal have et fornuftigt samarbejde imellem erhvervslivet og folkeskolerne. Det tror jeg også man er parat til på folkeskolerne – afgjort.

Dér, hvor jeg kan se, der er problemer, er – og det er så den debat, vi har haft tidligere omkring at få dem ind i de tekniske uddannelser osv. – at man måske burde tænke på at benytte sig lidt mere af f.eks. en tidligere revisor, en selvstændig revisor, der underviser på en erhvervsskole i dag, at få sådan nogle faste gæstelærere ind på folkeskolen og undervise. Mange af disse lærere kunne også netop med den baggrund, de har, være med til at styrke selvstændighedskulturen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg var glad for hr. Frank Dahlgaards sidste udlægning; så er vi ikke så uenige. For det er jo også rigtigt, at der givetvis er praktiske problemer knyttet til at etablere en sådan udvekslingsordning. Dem må vi selvfølgelig prøve at løse i fællesskab.

Der vil jeg også gerne sige lige ud, at hvis den først og fremmest skal bygge på, at den skal finansieres gennem tilskudsordninger osv., osv., bliver det trægt og besværligt. Jeg håber på – men det har jeg faktisk også fået fornemmelsen af ved drøftelser med det, jeg vil kalde det omgivende samfund – at der er meget stor interesse for og forståelse for at medvirke på et frivilligt grundlag, fordi denne sag er så vigtig for alle.